

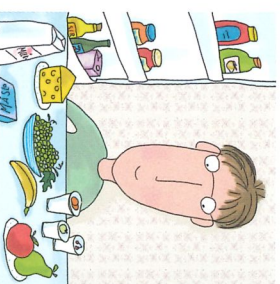
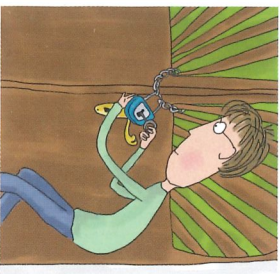
Vítek by si nejraději obstaral i vyčpanou lvici, ale tak vzácné zvíře nesehnal.

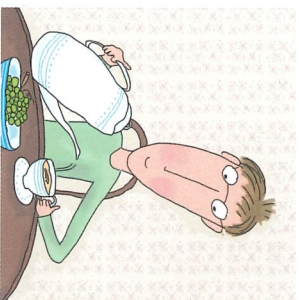
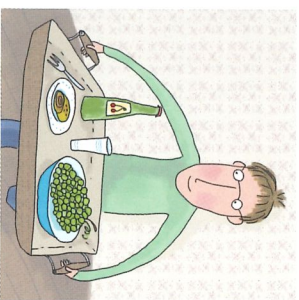
Zato měl objednaného vyčpaného sviště a také slavíka.

Vítek přiběhl k domovu, odenkl visací zámek na dveřích, vyzul si boty a hned si šel udělat vydatnou, ale lehce stravitelnou snídani.

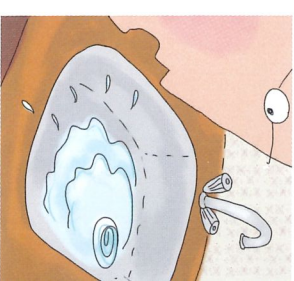
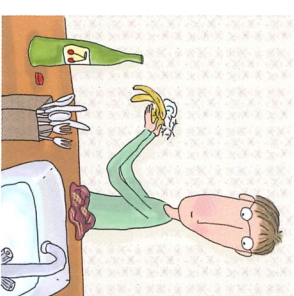

Pravidelně dbal na zdravou výživu a vyvážený přísun živin a vitamínů, pečlivě si vybíral, co jí, aby se vyhnul nemocem a ubránil se všem nebezpečným virům. Posnídal tedy jako obvykle hroznové víno, závin s jablečnými povidly a vychlazenou višňovou šťávou.

Z konvice si nalili řádně vylouhovaný čaj výrazné chuti a vypil ho.

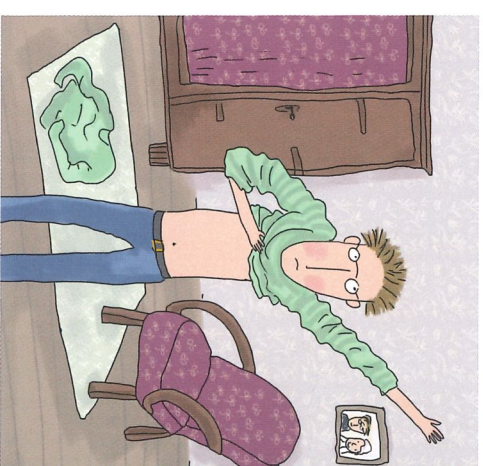
Pečlivě umyl lahvičku a víčko od šťávy, lžíce, vidličky i nože, utřel je utěrkou vínové barvy, odpadky vyhodil do koše a špinavou vodu vylil do výlevky tak prudce, že při odtoku vytvořila mohutný vír.

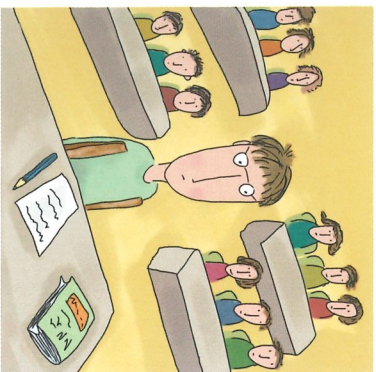
Pak si vybral ze skříňě čisté oblečení, převlékl se a vydal se do školy na přednášku.

Z mrazáku vytáhl telecí závittek a ravioly a nechal je rozmrazit, aby měl co k obědu.

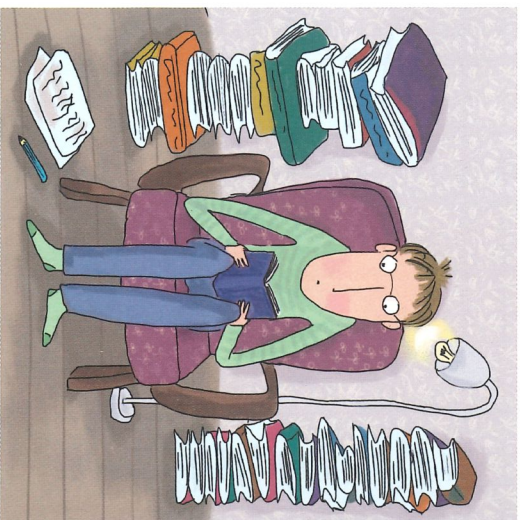

Vítek byl slušně vychovaný, zvidavý mladík, výtečný student, na vysvědčení mívál vždy samé výborné, protože byl zvyklý se plně učit.

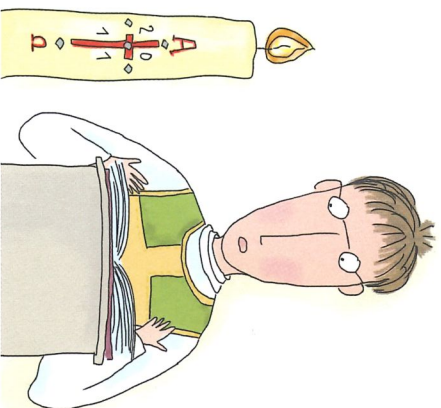
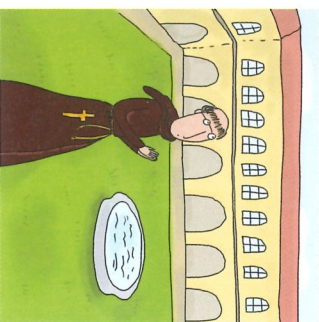

Při vyučování dával pozor, sedával výhradně v první lavici, dodržoval školní řád a nevyváděl hlouposti.

Bavilo ho studovat, nerad by pracoval v továrně a něco vyráběl,

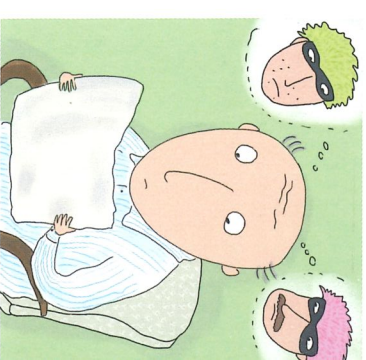
raději by se stal např. vyslancem ve Vídni nebo viceprezidentem nějaké významné společnosti, uvažoval i o tom, že by jako novic vstoupil do kláštera, stal se knězem a časem by mohl být i vikářem nebo farářem.

Cestou uviděl na zemi, přímo na vku od kanálu, ležet dnešní noviny. Zdvhl je a na titulní stránce ho zaujal článek o vichřici na Vysočině a pak ještě jeden o vyděračích z Vysočan, což byli pěkní vyvrhelové a vydřiduchové,

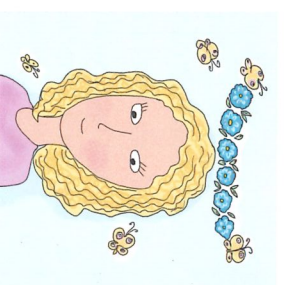

kteří vyloupili Výzkumný ústav vinařský a teď vyžadovali výkupné výměnou za významný vynález profesora Závise Vikinga, který mu vyfoukli z ústavní pracovny.

Snažili se vybojovat co nejvyšší částku, ale vypadalo to, že nejsou příliš vtrvalí a že profesor není dostatečně vylekaný, aby byl ochoten jim výkupné vyplácet.

V každém případě byl profesor Viking v nezáviděníhodné situaci.

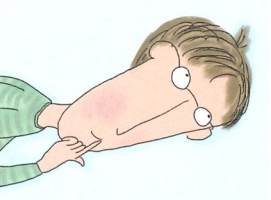

Vítek přečetl celý článek a zarazil se. V dolním rohu uviděl fotografii autorky článku. Hned poznal Vilmu, která ho dnes ráno za úsvitu spolu s Viktorem zachraňovala z výťahu. Vypadala jako víla, jen věneček uvíty z polního kvítí jí chyběl.

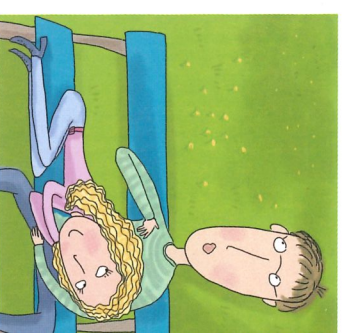
Nebýlo divu, že Vítek byl jako omámený a připadal si jako motovíldo.

Cestou na Vinohrady do redakce novin vymýšlel Vítek, co Vilmě řekne.

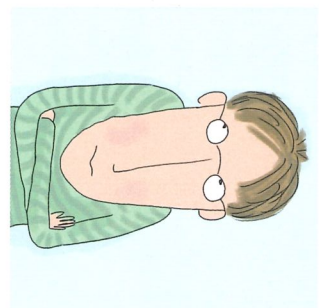
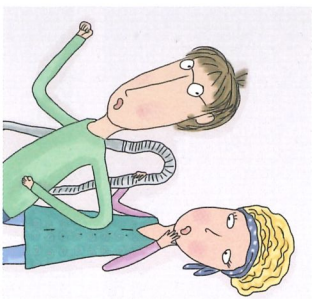

Chtěl s ní mluvit, vypovědět jí, co vytřípěl v uvíznutém výťahu, a oslavit s ní své vysvobození. Navíc mu bylo jasné, že se do ní zamiloval až po uši.

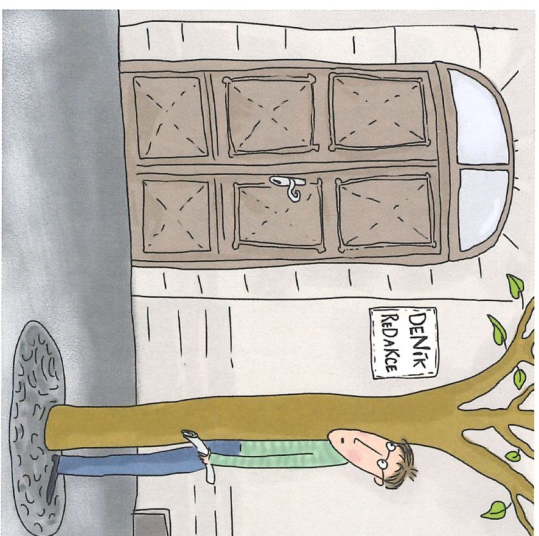
Místo oběda by ji mohl pozvat na výstavu výtvarného umění, do bazény s vířivkou nebo rovnou na víkendový výlet třeba do Vysokého Mýta nebo do Vimperka nebo do vinného sklípku na vinici v nějaké malé venkovské víscé nebo alespoň do vinárny.

Mohl by pro ni také napsat povídku a přečíst jí z ní výňatek nebo něco zahrát na klavír nebo na violoncello, protože v tom Vítek opravdu vynikal.

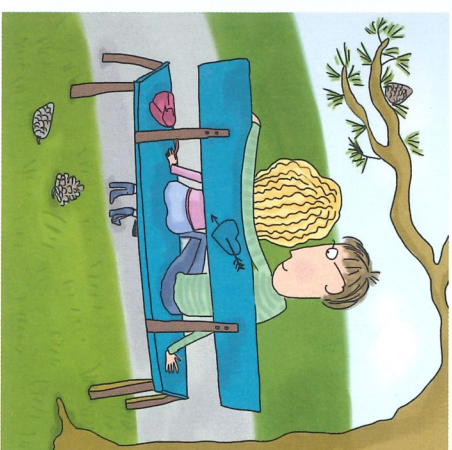
Znepokojovalo ho ale, že se ráno Vilmě nestačil ani představit, ani jí dát vizitku, jak rychle utíkal. Uvažoval, jestli jí má vykat nebo tykat.

Ale co když ho z vydavatelství novin rovnou vypískají?

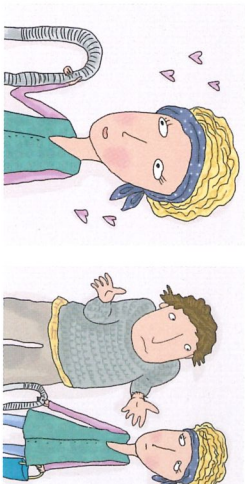

I on jí ráno padl do oka, jak stála před výtahnem v nevyrazné zástěře uklízečky s vysavačem v ruce. Po celém domě se jí však nepodařilo vyzvědět, kdo mladík uvíznuvší ve zdvihu vlastně je, a bála se, že ho již nikdy neuvidí.

Nezpytatelný osud jí ho přivedl do cesty hned o pár hodin později, a tak se oba radostně přivítali, jako by se znali odjakživa.

Vtom Vilma vyšla na ulici a hned jak uviděla Vítku stát před domem, napadlo ji, že má vidiny.

Nejlepší bude počkat na Vilmu venku a promyslet si své vyznání.

Posadili se na nedaalekou rozviklanou lavičku ve stínu vysoké borovice a začali si povídat.